

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਹਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖੋ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਹਰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਖਾਸ ਦੋ ਕਿੰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ ?
- ਉੱਤਰ:- 1- ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ, 2- ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਤੇ। ਕਈ ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਈ ਤਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬਹੁਤ ਲੜਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ ਤਾਂ ਭੂਤਨਾਥ - ਭੂਤਨਾਥਨੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਭੂਤਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਤਕਦੀਰ ਜਗਾ ਕੇ ਆਈ ਹਾਂ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ 2 ਵਚਨ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਥਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੈਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਾਵੇ, ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਗੀਤ ਹਨ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਜੇ ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵ ਤੋਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਗਲੀਚਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ? ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਗੱਲਾਂ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਉਸ ਨਿਰਾਕਾਰ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹੈ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਸਲ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਮਨੁੱਖ ਵਰਗਾ ਆਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਆਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਵਿੱਚੋਂ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਆਕਾਰ ਹੈ ਆਤਮਾ ਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਸਿਵਾਏ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮਨੁੱਖ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਇਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕਈ ਮੱਤਾਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਸੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕਰਸ ਤਾਂ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਿਠਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਵਗੁਣ ਨਿਕਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਨਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ, ਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਫੈਲਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਸਰਵਿਸੇਬੁਲ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਾਪ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪਹਿਚਾਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਣ, ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਣ।

ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਕੱਢ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਢੇਰ ਦੋ ਢੇਰ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਉਹ ਕੋਈ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੱਖ ਹੋ, ਉਹ ਵੱਖ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹੋ ਸੰਗਮ ਤੇ, ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਦਵਾਪਰ - ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਵੱਖ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਮ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਹ ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ। ਇਹ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਸਭ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ -

ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਪੈਦਾ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਮ ਵੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹਾਂ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਣ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੀ ਨਾਮ ਬਦਲਦੇ ਸੀ। ਪਰ ਕਿੱਥੋਂ ਤਕ ਨਾਮ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਿੰਨੇ ਭਗੰਤੀ ਹੋ ਗਏ। ਜੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੁਣ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਤੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਭਗੰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿਸ ਦਾ ਰੱਖੀਏ, ਕਿਸ ਦਾ ਨਾ ਰੱਖੀਏ ਉਹ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਤੇ ਸਾਰੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਾਂ ਪਰ ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਸਾਡੇ ਹੁੰਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਵਾਰਿਸ ਬਣਨ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਵਾਰਿਸ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਿਜੈਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ। ਕਈ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਵਾਰਿਸ ਹਾਂ ਪਰ ਬਾਬਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵਾਰਿਸ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਵਾਰਿਸ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਰੱਬ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇ, ਇਹ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਣਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਵਾਰਿਸ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। । ਰੱਬ ਨੂੰ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇਣੀ ਪਵੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਫਿਰ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਏ। ਮਲਕੀਅਤ ਸਿਵਾਏ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਾਲਾ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜੀ ਦੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਕੋਈ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਵਾਰਿਸ ਬਣਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੈ ਸਮਝਣ ਦੀ। ਵਾਰਿਸ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਅਕਲ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਮਲਕੀਅਤਪਣਾ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆ ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ, ਨਾ ਕਿ ਚੰਦਵੰਸ਼ੀ ਰਾਮ-ਸੀਤਾ। ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਦੀ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਵੀ ਨਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੀ ਬੱਚੇ ਤਿੱਖੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤੇ ਉਹ ਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਨਾ ਜਾਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੁਵਾ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਛੋਟੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਹਿਣਗੇ। ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਮਹਾਤਮਾ ਸਮਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਾਰ ਆਦਿ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਇਵੇਂ ਉੱਥੇ ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਵਿਕਾਰ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹਨ। ਇਹ ਪੰਜ ਭੂਤ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਜਿਵੇਂ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ ਹੀ ਰਾਤ। ਕਾਮ ਦੀ ਚੇਸ਼ਟਾ ਵੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਹੈ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਾਮ ਦੀ ਚੇਸ਼ਟਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਵਿਕਾਰ ਕੋਈ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਦਿਨ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਰ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਵਿਕਾਰ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਵਣ ਦੇ ਵਿਕਾਰੀ ਗੁਣ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ ਵਰਲਡ। ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਰਾਜ। ਹੁਣ ਹੈ ਆਸੂਰੀ ਰਾਜ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਬੀ.ਕੇ ਕਿਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ।

ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ-ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਨੂੰ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਮੇਰਾ ਬਾਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹੀ ਆਕੇ ਵਰਸਾ ਲੈਣਗੇ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਬੱਚੇ ਪੱਕੇ ਹਨ, ਮਾਤੇਲੇ ਵੀ ਬਣਨਗੇ ਸੈਤੇਲੇ ਵੀ ਬਣਨਗੇ। ਅਸੀਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹਾਂ। ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਬਰਾਦਰੀ ਕਿਵੇਂ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ ਦੇ ਬਾਦ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਪਾਂਡਵ ਅਤੇ ਕੌਰਵ ਦੋਨੋਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪਾਰੂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਯ : ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਭੋਗਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਚਿੱਤਰ ਆਲਰਾਊਂਡਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਹਨ। ਪਿੱਛੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਯ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ

ਪ੍ਰਾਇੰਟਸ ਹਨ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ। ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਵਾਪਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ ਯਾਦ ਤੇ। ਸਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰ ਹਨ ਭੂਤ। ਕਾਮ ਦਾ ਭੂਤ, ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਭੂਤ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਭੂਤ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਜਾਸਤੀ ਭੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਘੱਟ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਇਹ 5 ਵੱਡੇ ਭੂਤ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਕਾਮ ਦਾ ਭੂਤ, ਸੇਕੇਂਡ ਨੰਬਰ ਹੈ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਭੂਤ। ਕੋਈ ਰਫ਼ਡਰ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕੋਧੀ ਹੈ। ਇਹ ਭੂਤ ਨਿਕਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਭੂਤ ਨਿਕਲਣਾ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਕ੍ਰੋਧ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੋਹ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੋਹ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਓ।

ਹਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬਹੁਤ ਲੜਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੋਈ ਗੁੱਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਭੂਤ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਭੂਤਨਾਥ - ਭੂਤਨਾਥਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਭੂਤ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇੱਕ ਨੌਂ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭੂਤ ਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਭੂਤ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ ਪੈਣਗੇ। ਭੂਤਨਾਥਨੀ ਅੱਖਰ ਬੜਾ ਛੀ - ਛੀ ਹੈ। ਭੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਇਸਲਈ ਮਨੁੱਖ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭੂਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਕੱਢ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਵਾਕੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕ੍ਰੋਧ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇੱਕਦਮ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾ ਆ ਜਾਵੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੋ ਗੁਣ ਪਾਪ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਸਮਝਾਈ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਹੂਬਹੂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫ਼ਿਕ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਵੀ ਰਹਿਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਤੇ ਵੀ ਰਹਿਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਤੇ ਰਹਿਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੂਜੇ ਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਚ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਖੁਦ ਰਹਿ

ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਿੱਤ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਵੰਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਯ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਰਫ਼ਡਰ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲੈਣਾ ਹੈ।

2. ਰੱਬ ਦਾ ਵਾਰਿਸ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਮਝਦਾਰ ਬਣ ਆਪਣਾ ਸਭ ਬਾਪ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਮਮਤਾਵ ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਆਪ ਹੀ ਰਹਿਮ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿੱਤ ਭਵ :
ਆਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੀ ਜੀਵਨ ਐਕੁਰੇਟ ਕੰਮਪਿਊਟਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਕੰਮਪਿਊਟਰ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਤਾਂ, ਕੀ, ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਬਜਾਏ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਜੀਵਨ ਰੂਪੀ ਕੰਮਪਿਊਟਰ ਨਾਲ ਕੀ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਇਵੇਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਸੰਨਚਿੱਤ ਦੇ ਬਜਾਏ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿੱਤ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਪ੍ਰਸੰਨਚਿੱਤ ਅਰਥਾਤ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸਦਾ ਸਵਸਥ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ।

ਅਵਿਯਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ

ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਧਾਰਨ ਕਰਮ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਵਿੱਚ - ਵਿੱਚ ਅਵਿਯਕਤ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਰਹੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਥੀ ਸਮਝਕੇ ਡਬਲ ਫੋਰਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਰਹੇਗੀ। ਸਥੂਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵੀ ਸੈੱਟ ਕਰ ਲਓ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਚਤ ਹੋਵੇਗੀ।